

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția. Joi și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl. pentru fie-care publicare.

La pogorirea Duchului sfânt.

„Până când nu ve veți îmbrăca cu putere din înălțime, să ședeți în Ierusalim, și etă vouă alt mângăitoriu precum sunt eu, pre Duchul meu și al Tatălui voiu trimite, întru carele ve veți întări.”

Cuvintele aceste le pune biserica în gura Mântuitorului, când acesta în muntele Maslinilor înainte de a se înălța la ceriu, promite Duchul sfânt, care are să lumineze pre Apostoli, și să-i întărească.

Mântuitorul Christos și-a împlinit pre pământ dumnezeesca sa misiune.

Puterea iadului este zdrobită, păcatul strămoșesc este rescumperat cu sângele Mântuitorului, némul omenesc este ridicat, sau cum la alt loc cântă biserica: din mórte la vieță, de pe pământ la ceriu este trecut némul omenesc.

Apostolii sunt în pragul chemării lor; fiul lui Dumnezeu le dă mandatul să méré și să învețe tóte némurile, și apoi să sêvêrșescă actul botezului în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duch.

Înainte de plecare însé la împlinirea acelei grele misiuni, Mântuitorul le-a promis, că le va trimite pe Duchul sfânt.

De aici cuvintele bisericesci din cântarea reprodușă mai sus.

Le trebuia apostolilor putere din înălțime, care să-i întărească în misiunea lor.

Și tot biserica ne spune cum s'a pogorit duchul sfânt preste apostoli, în ce grad i-a luminat în ce grad i-a întărit pe ei, și cu câtă tărîe, în câtă încredere, cu câtă conștiență au înțeles ei opera cea mărétă: propagarea învățăturilor lui Christos.

Sunt admirabil de frumoșe cântările, pe cari biserica lui Christos le a întocmit pentru ziua de mâne, pentru serbarea pogoririi duchului sfânt.

Nici una dintre bisericile creștine nu are întocmit atâtea cântări admirabile în general spre lauda lui Dumnezeu, și în special pentru preamărirea zilei Pogorirea Duchului sfânt, ca și biserica noastră ortodoxă orientală.

Podoba și bogăția de frumșeță din sedelnele dela utrenie, din fiecare cântare dela cele 9 pesne ale canonului, admirabilele cuvinte dela Laude, admirabila mărîre dela Laude, tóte aceste numai biserica ortodoxă le are, căci celelalte bisericile la auzul poporului fac numai sfânta liturgie, parte reciteză unii Psalmi, lăsând ca predicile să suplînescă podoba și bogăția de frumșeți din cântările întocmite în biserica noastră orientală.

Mai vine apoi și împregiurarea, că în biserica noastră tóte se predau în limba poporului, care ia parte astfel la tóte momentele din viața bisericescă, cea ce celelalte bisericile voese să suplînescă cu predică.

Nu este însé predică, fie cea făcută după tóte regulile oratoriei, predată cu cea mai mare măestrie, nu este zicem predică, care să se apropie cel puțin de frumșeța cântărilor întocmite pentru ziua Pogoririi duchului sfânt.

Sfinții Părinți inspirați de duchul sânt au compus imnurile, pe cari biserica le-a întocmit pentru utrenia dela Rusalii, tot inspirați au întocmit ei admirabilele melodii la întrégă utrenia, cari, ori cât s'a șters din originalitatea și caracteristica lor în decursul timpurilor, totuși și-au conservat o timbră de frumșeți, cari străbat inima omului, și o înălță spre cele înalte, o ridică spre plaiurile ceresci, și o face să uite cele pământesci ca pe niște lucruri trecătore și vremelnice.

Putere de sus s'era trimis deci acelor, cari chemați s'era să lătescă Evangelia la tótă zidirea, și până a nu veni acea putere, poruncă li s'a dat să stea în Ierusalim.

Putere de sus trebuie să aibă deci cei chemați a continua opera cea mărétă, pe care au primit-o dela Apostoli.

Putere de sus trebuie să aibă tóți slugitorii bisericii chemați a administra tainela și a recita frumoșele învățături întocmite pentru serviciile publice bisericesci.

Putere de sus trebuie să aibă tóți, căți s'au supus mandatului: Mergând învățați tóte némurile, botezând în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duch.

Și acesta putere ne o -dă învățatura, pe care o primim în institutele menite a ne cualifica preoțimea noastră, menite a ne cualifica învățătorimea noastră, menite a ne cualifica pre cântăreții bisericii noastre, căci ori câte sunt necazurile, ori câte sunt neajunsurile noastre, ori cât de mare este sărăcia noastră, va trebui să venim și acolo ca să avem un institut, care să cualifice pre cântăreții bisericii noastre.

Materialul astfelu adunat se va pune apoi în folosul poporului credincios prin apostolii de azi ai bisericii.

Și acestora înainte de a începe lucrarea li vom recita tot cântarea întocmită de biserică pentru ziua Pogoririi Duchului sfânt, anume le vom cânta: „După ce ve v'ați întărit cu putere de sus, cu putere din înălțime, acuma v'oid a începe misiunea apostolică, veniți de luați duchul înțelepciunii, duchul înțelegerii, duchul temereii de Dumnezeu.”

Astfelu vom serba cu cuviință Pogorirea Duchului sfânt, și vom străbate în cântarea bisericescă pe care Sfinții Părinți o au întocmit pentru ziua de mâne.

Obstrucția în Austria.

Orizontul reichsrathului a fost și la deschiderea din 6 Iunie, tot cel vechiu. Preste patru mii de petiții una mai lungă decât cealaltă, presentaseră Cehii pe masa parlamentului și mai mult de patru sute oratori

erau însinuați să alunge insomnia, la care s'ar fi putut cineva deda.

Cetirea petițiilor a durat dela 11^{1/2} óre până la 3^{3/4} p. m., când presidentul a dispus întreruperea cetirei, și înainte de a închide ședința a dat cuvânt ministrului president Körber.

Desbaterea provizorului de budget, zise prim-ministrul, nu s'a putut nici azi începe. Cu mult înainte de a se fi alcătuit referințele în felul acesta, a încetat preliminarul de de stat, faptul votării provizorului de budget a mai fi o *cestiune de încredere* față de guvern, ci în această votare guvernul ar privi numai o recunoștere a necesităților de stat. Ca guvern austriac ne socotim de problemă a noastră, servirea dreptății pentru tóte popórele (Contraziceri vii din partea Cehilor) și spriginirea lor în nésuințele de desvoltare, pentru că numai așa s'ar putea ajunge pacea internă. Tocmai pentru asta guvernul are un program politic precisat și urmărește scopuri strîns definite.

Cea mai importantă țintă se póte cunoște din proiectele de lege pentru limbi, presentate de guvern. Principiile acestor proiecte sunt necontrovertate (Vii desaprobări din partea Cehilor). Guvernul e gata a primi eventualele modificări dorite de partide în aceste proiecte, și armonizabile cu interesele de stat.

Al doilea punct la aparență nu e politic. Am pus în primul plan eliberarea puterilor economice ale populațiunii și ne-am ostentat a ridica desvoltarea economică, fórte înapoiată a statului. Resultatele culesse sunt neînsemnate, dar cauza e că ne-au fost mânele legate. La economie trebuie bani. Trebuie vèrsat un capital, dacă vrei interese. Dar până acum n'a succes votarea din partea parlamentului a investițiunilor cerute de noi. Încă tot sperăm, că certa de naționalitate va înceta sau cel puțin se va ameliora întru atâta, ca valorile ei să nu inunde statul. Dar credem-mi d-lei, asta e óra ultimă, ce o încredințăm acestei speranțe. Dacă nici acum nu se împlinesțe, suntem necesați a scóte statul din certa păgubitóre și să deschidem teren muncii economice dorite de populațiune. Nu se póte închipui, ca să mai stagneze întrégă administrația din cauză că partidele nu pot

FOIȚA

Din tainele vieței.

Și de ce nu? De ce numai ómenii ilustrați să aibă, prin memoriile lor, confidența vieței lor și nu și bărbații mai puțin cunoscuți pe lume?

După cum nu sunt ilustrați eroii atítor romanuri și nuvele ce zilnic se publică în tóte limbele și totuși acele serieri sunt cetite și unele au chiar cântare deosebită, tot asemenea s'ar putea să presente óre-care interes și o pagină, două, din povestea vieței mele. Cea ce este omenesc, e cea ce interesează în povestea ómenilor ilustrați, adică cea-ce tocmai face esența memoriilor ómenilor obscuri. Cei mari, cei ilustrați, sunt tot ómeni: „Summi sunt, homines tamen”, adică „mari sunt, dar totuși ómeni”. Noi, cei mici, încă ómeni suntem și ómieni din cea ce este omenesc nu ne este strein nouă. Și în cazul nostru special, povestea vieței noastre póte să intereseze și istoria contimporană prin faptul că, împrejurările ne-au pus în relațiune cu cei mai mari bărbați ai națiunii și că am avut nemerita onóre de a fi colaborator al multor din ei.

Așa fiind, eu smulg câte-va file din lunga poveste a vieței mele și le dau de cetit lumei, păstrînd nepublicată, de o camdată, numai acea parte din auto-biografia mea, care nu cred încă sosit momentul să fie cunoscută publicului.

Educațiunea pe la 1840. La Piatra (N.) exista la data acesta o școlă primară. În anul următor această școlă va avea ca adjunct învățător pe Costachi Nanu. Dar la școlă publică nu mergeau feciori de ném mai ridicat, căci nu se învăța limba franceză, care acum luase mare avînt în societatea înaltă în care era predată de guvernori străini. Eram de 6 ani. Tata, clucerul Alexandru, chiamă într-o Luni dimineț pe cuvîndul părintele Tofănică de la biserica Sf. Ioan a lui Ștefan V. Vell Mare. Ingenunchiat sub patrafirul lui, preotul îmi ceti rugăciuni, apoi mă puse să sărut cartea pe care cetise și mi ținu și o seurtă cuvîntare, din care atîta numai înțelesei, că tata mă dădea la carte.

La carte!

Nu pricepeam ce e aceea... Văzusem eu la biserica și pe masa de lucru a tatei multe și felurite cărți, dar nu acelea avém să le învăț, ci carte franțuzască. Imi cetise popa rugăciuni românești ca să învăț franțuzește!

În salon, unde părintele Tofănică mă pregătise de școlă, întră mama mea. Ea mă

iubea fórte mult, căci eram primul ei copil, pe cînd tata mai fusese însurat și avuse din prima cununie o droaie de băeți. Dorea mult tata să aibă și o fată după un sat de băeți. Cînd se născu sora mea Victoria, el dete móșei care-i vesti împlinirea dorinței, o mină de rubiele de aur, dar cînd începură fetele a veni droaie, în fie-ce an cite una, bietul tata strigă:

— Ho, nevastă, destul!

Eu însemnez în istoria educațiunii naționale trecerea repede de la limba grecă la limba franceză. Cei-l'alți copii, din prima căsătorie, învățaseră limba grecă și în tinda bisericii Sf. Ion bucóvna, ciaslovul și psaltirea.

Mama mea, una din cele 12 fete orfane, crescute în haremul Dómei lui Ioniță Sturdza Vodă, dăduse acolo de gustul limbei franceze care începuse a predomni în societatea înaltă. Cum era ea să primescă ca fiul ei iubit să nu învețe limba acesta?

Intrată în salon, mama mă îmbrătoșeză după ce sărută mina preotului și mă îmbracă cu o cerkescă de catifea albastră cu mulțime de nasturi de metal, ca să mă ducă la școlă.

Nu mă mai gîndeam de ce va fi școlă, căci tóte administrațiunea mea era pentru cerkesca cea nouă. O mai pusesem într-o

Duminecă, cînd mă luă tata la plimbare la podul Bistriței. Acolo, pe poiana de sub délul coperit cu arbori, se aduna boerimea vara după tóca, dar mai ales Joia și Dumineca. Acolo, cocónele își fandaxau toaletele și bărbații ciupéu ceva curte ori îngăimau ceva politică. Marele Vornic Marie de la Dăr-mănești, Miclescu, ginerul lui, Miloș, Vasilie Ioan Camburu, Crupenski și Clucerul Alexandru, tatăl meu, ducéu politica orașului. Așezați pe cite-va bănci rustice, de-a valma cu cocónele, privéu la scrînciobul din mijlocul poienei, care umbla numai de la Paști pînă la Înălțare. Mai se afla în poiană o coșmagă în care un ture făcea cafea cu caimac. Dumineca, în fața cosmegei vindea înghețată—zahar marojnei, cum îi zicea într-o rusescă stîlciță cofetarul, ba, nu cofetarul ci bucătarul țigan, dela boerul Miclescu din Dăr-mănești.

Dar dacă atît de puțin era împodobită de mîna omului promenada petrenilor, ce spectacol sublim nu oferena ochilor! De aci se vedea în fața orașul cu turnul mărét de la Sf. Ioan și cu turnurile vâpsite de pe la alte bisericile, cu pometurile ce nu lipseau în juul caselor boeresti; în fund, munții stîncosi Piatra și Petricica, cu Borzochianul la póle; la stînga piscul era închis de uriașul Ciahlău cu piscul Panaghia, iar la dreapta

armoniza în privința folosirii limbei. Ar fi o neglijență sinucigașă, dacă interesele economice ar trebui să stea în părginire și mai departe în lupta istovitoare, și insuportabil pentru guvern a se mai ocupa în totă ziua de dimineața până seara cu certa pentru limbă. *Așa nu mai poate merge.* Constituția imputernicește pe guvern a lucra în cazuri extraordinare pelângă responsabilitatea proprie. Principiul fundamental al constituționalismului e, ca parlamentul să judece în sens favorabil, sau să respingă proiectele guvernului, dar nu, ca să deneghe judecata (Dr. Brzorad: Pentru ce nu ați spus-o acesta nemților?). Nici un interes de partid nu e permis să fie așa de puternic, ca să-și subjughe permanent interesele de stat. Trebuie pusă serios întrebarea următoare și a i se da răspunsul, că pe care parte e dreptul, pe partea statului, a legii și a ordinei, sau pe a disordinei devenite regulă.

Dr. Herold (ceh) declară, că situația statului e într'adevăr posomorită, dar cauza la acesta nu e obstrucția Cehilor, ci evenimentele ultimilor trei ani. Cehii doresc restabilirea păcii, dar numai pe baza egalității de drept. Dacă suntem amenințați, că cestiunea se va rezolvi în sens absolut, declarăm rezoluți, că nu vom recunoște o astfel de ordine și poporul ceh se va împotrivi din toate puterile unei asemenea ordini.

In ședința dela 7 Iunie a comitetului executiv al „dreptei”, s'a făcut constatarea, că partidul „dreptei” nu mai există, deoarece nu mai e legătura comună între partidele singurite, din care se compunea. Polonii și nemții conservativi sunt contra obstrucției Cehilor, ear slavii de sud și feudații țin regretabilă această obstrucție. Cehii însă nu voesc se abică de tactica lor, deci majoritatea de până acm a încetat a mai exista.

Revistă externă

Conflict între România și Turcia.

Guvernul otoman hotărînd să ridice taxele de vamă pentru produsele importate din România și celelalte țări Balcanice, guvernul român a protestat pe temeiul unui articol din tratatul dela Berlin, prin care produsele române sunt scutite de suprataxe la vamile otomane.

Pînă acum Pôrta nu a dat nici un răspuns la protestările României; înclină însă, după cum pare, în a stăruî să înființeze suprataxele.

După cum se spune, guvernul român e hotărît să nu îngăduie cu nici un preț înființarea acelor supra-taxe, cari ar lovî greu comerțul și industria română.

Revolta din China.

Situația din China în urma turiei, cu care bozerii distrug toate rōdele civilizației

europene pe teritoriul imperiului „ceresc”, se complică din ce în ce mai rău, după ultimele depeși.

Gardele legației au sosit la Peking. Guvernul chinez cedase în sfîrșit la ultimul prezentat de miniștrii streini. De asemenea, a trebuit să autorizeze și debarcarea trupelor streine la Tien-Tsin, care cînd a sosit autorizația erau deja debarcate.

Puterile sunt decise la o acțiune riguroasă pentru reprimarea turburărilor, și au prezentat un ultimul, prin care amenință cu ocuparea Pekingului, la cas, dacă nu se va surina revolta.

Acțiunea Franței și a Rusiei a fost destul de energică. De altă parte, o notă cu caracter oficios publicată în „Gazeta de Colonia” spune, că „puterile, fără excepție, nu vor esita să debarce forțele necesare spre a face să se respecte viața și averea naționalilor lor, și că astăzi, ca și în 1898, Germania, cum și e de datoră ei va participa cu energie și într'un spirit de concordie la intervenția marilor puteri pentru apărarea intereselor comune ale civilizației”.

După depeșile englezești din Shanghai, sunt la Taku în total 23 vase de resboi, 9 rusești, 3 franceze, 3 engleze, 3 germane, 2 americane, 2 japoneze și unul italian. Vasele rusești, în afară de echipajele lor, ar fi avînd 11,000 de soldați gata să debarce. La Port-Arthur ar fi încă 14,000 de ômeni gata de plecare, 2000 de cazaci au primit ordinul să plece spre Peking.

Ocuparea Pretoriei.

La 5 Iunie n. a fost ocupată de Englezi și capitala Transvalului. Intocmai precum la Iohannesburg, au opus Buriilor rezistență și înaintea Pretoriei, dar au trebuit să cedeze forței prevalente și să se retragă. În Anglia e o bucurie indescriptibilă; placate cu inscripția „stégul britic filfăe în Pretoria” anunță ocuparea acestui oraș.

Rēsboiul înse nu s'a terminat, ci va decurge încă, după cum a declarat generalul Louis Botha: „Câtă vreme putem se ne rezimăm pe mii de bărbați gata a se jertfi, nu ni permis să ne gândim la predarea independenței noastre”. Englezii sunt decise a nu lăsa statelor bure nici o umbră de independență, deci Buriilor vor fi siliți sau a cădea sau a emigra. Preșidenții Krüger și Stejn se vor muta în Hollanda, după-ce își vor vedea îngropate ultimele speranțe în ce privește libertatea statelor lor.

Buriile se pregătesc la o nouă rezistență la Hatherley, în distanță de 12 miluri dela Pretoria. Se spune, că pe prizonierii englezi voesc să-i transporte la Elansdaal, unde ținutul e forțe nesănătos. După unele știri ar fi sosit acolo 1000 de prizonieri, străjuți de 250 buri.

NOUȚĂȚI

Din cauza sf. serbători „Pogor. S. Duch” numărul nostru proximo va apărea numai Joia viitoare.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, în vederea scopului umanitar și social cultural, ce'l urmărește își permite a atrage din nou binevoitorii atențiune asupra convenirii sociale, ce se va ținea Duminică (Ziua primă a Rusaliilor) în „Hermannsgarten” și tot odată rōgă pe toți, cari din ori ce cauză nu vor fi primit învitate a se privi de învitați.

La convenire pe lângă un frumușel Concert se vor executa și jocurile noastre istorice „Călușerul” și „Bătuta”. Eventualul venit curat este destinat fondului văduvelor și orfanilor meseriașilor români.

Ovațiune. Se anunță din Cernăuți că deputatul român Dr. George Popovici la sosirea sa acasă a fost întâmpinat din partea studenției și publicului român la gară cu căldurose aclamațiuni.

Episcop introdus ca preot. Episcopul reformator ardelean, Dr. Bartók György, a fost ales cu unanimitate ca preot al parohiei din Cluj, și introdus în mod solemn cu ocaziunea serbătorilor Rosaliilor căl. nou. Episcopul-paroch a ținut la oficiul divin o predică copioasă despre religiozitate, iubirea de muncă și patrie. După eșirea din biserică presbiteriul a felicitat pe episcop pentru primirea postului celui nou.

Hymen. Dl. Dr. Alexandru Crăciunescu, fiul preotului nostru din Satu-chinez și-a încredințat de viitoare soție pe domnișora Dr. med. Hortensia E. Gelderblom din Haaga (în Holandia).

— Iuliu Crișan și Maria Tîmpănarui logodiți. Săliște 10 Maiu 1900.

Norocul unui lucrător sêrac. Din Timișoara se vestește, că un muncitor forțe sêrac dela fabrica de spodiu de acolo a primit știrea, că unchiul seu Paul Vimmer murind în Olmütz i-a testat o avere de 100.000 cor. Norocosul lucrător a împrumutat speșele de drum dela colegii lui și a plecat să ia în primire moștenirea.

Învătător conscientios. Din Arad ni se scrie, că în 7 Iunie n. s'a ținut examenul la scôla centrală, sub conducerea dlui învățător-dir. Iosif Moldovan. La examen au esitat vr'o 15 învățători veniți din cele mai mari depărtări și cu toții s'au convins despre destoinicia și hărnicia dlui inv. Moldovan, căruia i s'au adus căldurose felicitări pentru zelul dovedit în chiamarea sa.

Casuri de mōrte. Abia s'a așezat la cele vecinice marele proprietar Ioan Vajda și cu deosebită surprindere ne sosesce vestea decedării fruntașului bărbat al neamului *Dionisiu Vajda* din Olpret. Înaintea tuturor acelorora, cari s'au interesat de afacerile noastre publice fericitul în Dl a fost o persoană bine cunoscută și simpatică. Deși înaintat în vîrstă și bogat în multe experiențe triste, sufletul lui era pururea optimist vioiu și tiner. La adunările noastre publice, fie culturale fie politice, el se simțea bine și în elementul seu, mai ales în cercul tinerimei, pe care o iubia nemărginit și se simțea fericit, cînd punându-se în fruntea ei avea ocaziune se-i de sfaturi părintesci, privitoare nu la cadrele înguste ale unei familii, ci la binele și progresul unui neam întreg. Deși familiei sale i-a dat o creștere îngrijită, totuși abia a fost afacere publică de care se nu se intereseze și căreia se nu-i deosebi de sucursul său moral și material. În multe din acțiunile deceniilor din urmă a avut parte însemnată. Perderea lui o simțim cu atât mai mult, cu cât e neînsemnat numărul acelor bărbați ai noștri, cari au interes sincer de cauzele noastre publice. Dumnezeu se-l odichnescă. Familiei trimitem sincere condolențe, publicînd în cele următoare și necrologul: *Dionisiu Vajda-Voevod* de Gărbou, mare proprietar, virilist al comitatului Solnoc-Dobăca, membru în comitetul partidului național, membru pe viață al „Asociației pentru literatura și cultura română”, președinte al direcțiunii institutului de credit și economii „Someșana”, etc. a reposat în etate de 61 ani în Olpret. În mormîntarea s'a făcut Joia trecută. Pe decedatul îl jelesc Dr. Alexandru Vajda-Voevod și Dr. Ioan Vajda-Voevod, ca fii. Viorica Vajda-Voevod ca nepotă și soțul ei: Dr. Teodor Mihali avocat.

— În *Borgo-Bistrița* a reposat în 4 Iunie n. văduva *Ioana Monda* născ. *Orban* după un morb îndelungat, în etate de 80 ani. În mormîntarea s'a făcut Joi în 7 Iunie n. O jelesc fii, ficele și numeroșe rudeni.

Explosiune. La universitatea din Budapesta s'a întemplat alaltăieri o mare nenorocire. Soția economului Ialsovski simți în locuința lor din etajul al 3-lea un miros penetrant de gaz. Chemă pe un servitor pentru a cerceta lucrul și acesta din neprecauțiune aprinse un chibrit, ca să vadă pe unde ese gazul. La moment se aprinse gazul și explodă. Servitorul suferi grele arsuri, ear femeia lui Ialsovski scăpă cu rane mai ușore. Un părete s'a demolat, mobilele s'au aprins și ferestrele toate s'au spart. Profesorii și studenții gîndiau în primul moment, că e un cutremur de pămînt. Sosind pompierii localisară focul, ér servitorul a fost dus în spital.

Statute aprobate. Ministrul de interne a aprobat statutele Reuniunii române de înmormîntare din Sibiu. Astfel Reuniunea își va începe în curînd activitatea.

un drum de cară șerpuind misterios pe malul Bistriței, ducea la un schit și la fabrica de hirtie dela Petrodava cea înființată de nemuritorul Gh. Asaki. Bistrița curgea sgomotōsă și spumegătōre, la piciorle privitorilor, sfărîmînd năhlopi de piciorle podului la mijlocul căruia, — gust rafinat! — constructorul podului durase un cerdac, un pavilion acoperit dar deschis pe toate laturile, unde turcul din coșmagă servea boerilor dulcătă, rahat de Syra, cafele, ciubuc și narghilea.

Pe luciul repedei ape lunecau fantastice plutele, descinzînd din sus de la Dorna și Broșteni și trecînd, nu fără grije de a fi sfărîmate, pe sub pod, pe deasupra volburilor numeroșe, cari clocoteau veșnic și în care mulți copii neprevăzători, sau înotători semeți, își aflară peirea scaldîndu-se.

Peptănat, dichisit, cu șapcă nouă pe cap, împodobită deasupra cozorocului cu găitan de fir, înșoțesc pe mama la casa, pe atunci cea mai mare din Piatra, a bogatului boier Dumitrache Stan. În această casă e astăzi așezată primăria orașului Piatra.

Cuconul Dumitrache avea un număr de băeți și le luase dascăl de limba franceză pe „Musiu” Xenopol. Părinții mei se înțeleseră cu boierul Stan și cu dascălul copiilor lui să

mă învețe și pe mine carte franțuzescă. Aveam să fiu adus în fie-ce dimineață la scôla, să prînzesc la familia Stan, ceva înrudită cu tata, și seara să mă ia acasă țiganul nostru Simion, un moșneag bețiv, care n'a vrut să se ducă dela noi nici cînd mai târziu s'a proclamat desrobirea, sau, cînd nu puté veni să mă ia moș Simion, mă lua vîrul meu Sotir, care locuia în casa părinților mei, fiind scriitor la Tribunal unde tata era judecător.

Astfel, primul meu învățător fu tatăl amicului și ilustrului meu coleg la Academie, dl Al. Xenopol.

Ajunsesem eu la vîrsta de scôla tocmai la timpul cînd părinții se credeau obligați de a învăța mai înainte de toate pe copii lor să grăiescă franțuzesc. Ridicilizarea acestei vremi în literatură și pe scenă, de cătră glorioșii Alexandri, Faca, Millo, Negruzi și apoi după 1864, aplicarea obligativității învățămîntului primar în limbă românească, nici pînă azi n'au isbutit să învețe pe părinți a procede altmîntreli în educațiunea copiilor lor. Astăzi doră limba franceză cedeză pasul celei germane și celei engleze.

— Ei, ce-ai învățat Vasilică, m'ntrebă mama, cînd mă întorși în prima seară acasă? Nu'nvățasem nimic. Dascălul, ca să mă atragă, să-mi cîștige iubirea, se mărginise de

a-mi da jucării de-ale colegilor mei, cu care îmi petrecusem totă ziua, pe cînd ei învățau. De o fi fost învățat ori nu profesorele nostru arta de a educa copii nu știu, dar ceea ce mi-a rămas în minte este, că se pricepea minunat să le cîștige afecțiunea, mijloc excelent ca să-i conducă apoi în calea dorită. Cum se nu ascultî de cine iubești? Varga, cu care profesorul de Istoria Românilor, dela Academia din Iași, bătea la palmă mai apoi scolarii leneși, nu i-a hărnicit, pe cînd aceiași scolari tot mai învățau ceva la profesori dulci și blînzi ca Dumitru Gusti, Părintele Catihet Ionescu, Petru Cîmpeanu.

Nu-mi aduc aminte prin ce înlăntuire de împrejurări și după cît timp am încetat de a merge la scôla la dl Xenopol. Știu numai, că în interval, murî bietul tata. El era de mult timp bolnav de stomac, bôlă, ce pe atunci era mai puțin curabilă decît astăzi. Cînd rēul, înțeți cu doctoriile ce-i dete o călugăriță bătrînă, îl doborî la pat, îl ved și azi cu ochii minței, zăcînd pe o sofa în salon sub căutarea d-rului Ghering, pe atunci paremi-se, unicul medic în Piatra, și a farmacistului Vorel.

— Nu mă lăsa, dle Vorel, că am copii mici! zicea într'o zi tata cătră Vorel, atrăgînd spre el, sêrmanul, cu minile-i slăbăn-

gite, pe farmacist. Eu făceam slove franțuzesti cu creionul pe o placă de pētră, ce luasem după zidul încunjurător al bisericei Sfîntului Ion, zid coperit pe atunci cu ardezi, în care dădeau iama scolarii lui Costache Nanu dela scôla publică. Stăteam forțe ocupat la masa, pe care altădată în fie-ce seară tata și mosafirii lui jucau cărțile. M'au impresionat atît de mult vorbele tatei cu Vorel, că și azi ele rēsună dureros în inima mea. Nu multe zile apoi tata murî. Așezat pe o masă mare în mijlocul salonului, acum tata dormea... dormea somnul eternității, dar sora mea Victoria zicea prin lungul cerdac din fața casei ômenilor, cari pregăteau cele ale înmormîntării, să nu facă sgomot, că toate dorme!

După ce duseră pe tata la sf. Ioan și părintele Tofănică și protopopul de județ cu tot soborul bisericei, încredințară tainicului pămînt pe cel care atît dorea să nu se despartă de noi copii, de fetițele lui favorite, cari, cînd odibnea după masă, făceau codițe din pērul lui alb și mătăsos, eu n'am mai auzit mult timp în casa mamei decît vaete și suspine, vorbiri de ômeni de lege: fôia de zestre, exopriea, clironomii, jalbe dela fiii din prima căsătorie...

Intr'o zi mama mă ia și mă duce la o nouă scôla franțuzescă. Era un pension privat

Reuniunea meseriaşilor români din Sebeş „Andreiana” invită la *Producţiunea teatrală* ce se va arangea Luni 11 Iunie st. n. 1900 (a doua zi de Rusali) în pavilionul de vară „La leul de aur”. Inceputul la 8 ore seara. Preţul de intrare: Locul I. 1 c. 40 fil. H. I. c. 20 fil. III. 1 c. Loc de stat 60 fil. Venitul curat este destinat în favoarea fondului pentru ajutorarea văduvelor şi orfanilor de meseriaşi.

Se vor preda piesele: *Sărăcie lucie* comedie populară cu cântece în 1 act, de Jos. Vulcan şi *Zăpăciţii* comedie în 1 act de A. de Kotzebue. Urmăză dans.

Flórea morţii. În Orosháza două fete fiind surprinse pe câmp de plóia, şi-au căutat adăpost în casa păzitorului de cimitir. După încetarea ploii, fetele au plecat acasă şi trecând printre morminte, una dintre ele a rupt o vineţea („nu mă uita”) de pe mormânt, cu toate, că sôta-sa cerca să o oprască dela această, zicându-i, că acestea's „flórie morţii” şi nu e bine să le rupă omul. Păzitorul cimitirului a condus pe fete la preot, care le-a înfruntat şi le-a zis, că nu e lucru creştinesc a rupe flórie de pe morminte. Una dintre fete s'a rugat de iertare, aceea însă care a rupt flórea nu a zis nimic, ci s'a dus acasă şi luând otravă s'a sinucis; a murit cu flórea pe piept.

Social-democraţii în Braşov. În 3 Iunie n. şi-a ţinut partidul social-democraţilor prima întrunire pe pământul Ardélului, în Braşov, participând 42 delegaţi. Raportul partidului arătă, că ideile socialiste au pénétrats în poporul secuiesc, dar între Români au făcut până acum puţine ravagii; în direcţiunea această se va desvolta pe viitor o muncă mai intensivă (Sperăm, că Românii se vor şti feri de astfel de amăgitori). La punctul despre „politica de naţionalităţi şi socialism” referenţele zise, că politicienii folosesc cestiunea naţionalităţilor ca un mijloc pentru a abate atenţiunea lucrătorilor dela apărarea intereselor lor. Conferenţa social-democraţilor declară, că ţine la idea de stat maghiar şi recunoşce rolul conducerii politice al seminţiei maghiare precum s'a desvoltat în viaţa statului de o mie de ani. Condamnă nésuinţele pentru desnaţionalisarea popórelor nemaghiare, precum şi cele pentru desfacerea unor popóre dela ţera-mamă şi alipirea lor la alte formaţiuni de stat. Resoluţiunile acestea cu expunerea motivelor în limba germână şi română au fost primite cu unanimitate. S'a mai decis să se scóta în Braşov o fóia socialistă lunară în limba română, eventual una şi în limba germână.

Intrunirea agricolă din Deal.

De pe Sécas ni se scrie dto 4 Iunie n. următoarele:

De mare însemnătate e „Reuniunea noastră agricolă” pentru noi toţi şi în special

ţinut de elveţianul Ballif, rudă cu Schefneuf şi cu vestitul frenolog Dr. Gall.

Atîta mi-a părut de rău că mă luase dela bunul Xenopol, că totă ziua am plîns, deşi desmerdat de întreaga familie a noului meu dascăl şi dăruit cu multe jucării de pe la ceilalţi băieţi. Mai apoi atîta am iuóit familia Ballif, că nici azi nu-mi amintesc de ea fără o dulce emoţiune.

Se compunea familia Ballif din următoarele persoane: *Grand maman* Duvivier, bătrînă mult respectată de toţi din casă, care ne punea să cetim în picíore la masa, lângă care dînsa împletea ciorapi sau círpea rufe casei. Cu dînsa am cetit multe poveşti, dela ea am prins gustul cetirei.

Fifine Maman, fiica ei, era soţia lui Ballif. Ce bună era! De grand-maman ne temeam toţi, mai cu sémă cînd se uita rău la noi printre ochelari; de *fifine maman* nici habar n'aveam.

Fliica cea mai mare era Adela, o frumoasă fată blondă, care mi se pare trăeşte astăzi, măritată cu dl Petit, jurnalist dela Tours. Adela era un fel de pedagogă pentru noi, căci ea era de vre-o 14—15 ani, adecă mai mare decît noi băieţii.

Duduca era a doua fată, frumoasă ca şi Adela, dar mai gingaşe de corp. Ea deveni,

pentru popor, care condamnat este a nu putea ţine cont de desvoltarea omeniei pe terenul agriculturii, ci merge după sistemul vechiu moştenit dela bătrâni.

Reuniunea agricolă, are frumoasă menţiune de a veni în imediată atingere cu ţeranul plugar, a-i sări într'ajutor, a ţinea strînse legături cu el, a-l captiva şi a-i descoperi progresul pe acest teren. Durere, că noi Românii din Ungaria şi Transilvania abia putem numera două Reuniuni de acest soi, una în comitatul Sibiiului şi a doua de curând înfiinţată la Orăştie, comitatul Hunedórei, (căci a trei din Caransebeş, nu prea dă semne de viaţă) până-cînd celelalte popóre conlocuitoare aprópe în toate comitatele dispun de asemenea instituţiuni. Şi așa nu e mirare dacă înaintea noastră pe terenul agriculturii merge mai cu greu şi mai anevoie. Comitetul Reuniunii române agricole din acest comitat, a ţinut Dumineca trecută o întrunire agricolă în comuna Deal, despre a cărei succes vă fac acest raport.

În scopul întîmpinării comitetului, un grup de călăreţi, cam 30 la număr, s'a alcătuit sub conducerea învăţătorilor Ioan Dobre şi Aug. Dura, cari iau eşiţ în cale în apropierea comunei *Câlnic*, de unde l'au însoţit până în comună. Aici satul întreg cu numeroşi frunţaşi din Săsciori, Rehău, Căpâlna, Reci, Cut, Câlnic, Laz etc. au întîmpinat comitetul sub o frumoasă pórtă de triumf din ramuri verzi şi cu inscripţia „*Bine aţi venit!*” Parochul N. Dura a ţinut se asigure comitetul despre dorul, cu care este aşteptat în comună, unde învăţătură se reverse asupra economilor ce tot cu mai mult greu îşi agonisesc cele ale traiului. Pres. Reun. dl D. Comşa asigură pe vorbitor despre bunăvoinţa comitetului şi mulţumeşte în numele acestuia pentru frumoasă primire.

La órele 12, biserica din Deal era tic-suită de lume. Cu mare greu puteai străbate. O mulţime de străini de prin satele vecine, între cari am putut nota pe parochii: Ioan Stoicuţa Nicolau Cărpinişan şi Ioan Floca, Vasile Dobre şi Ignatie Filip, pe învăţătorii: Vasiliu Cărpinişan şi Dionisiu Lancerăjan, Vasile Pop Liviu Albini, Gerasim Cărpinişan, notar, Ioan Halalai, notar şi George Goţa, primar; ear din Sibiu am remarcat pe dnii Dem. Comşa, preş. Reuniunii, V. Tordăşianu, secretar, Emil Verzariu, controlor şi membrii Dr. Vasile Dan de Apşa, cand. de adv. şi Teodor Orlea, funcţ. consistorial.

Preşedintele dl Demetriu Comşa, în propriul şi mult admiratul limbaj popular, începe să le vorbescă celor de faţă despre prăsierea vitelor de Pinzgau, superioritatea lor faţă de vitele ardelenestii şi în legătură cu acestea despre cultivarea nutreţului măiestrit, care e mai rentabil şi se face mai bine prin părţile noastre. Despre uneltele ce au să se folosescă la economie, prin care pot lucra pământul mai bine, mui cu înlesnire, ca acesta să pótă aduce róde mai multe. A luat pe rând maşinele de sémănat, îmblătite, grapa de muschi, le-a deseris şi

mulţi ani apoi, soţia lui Victor Place, acel consul frances din Iaşi, al cărui nume a rămas nedespărţit de mişcarea unionistă, în fruntea căreia păsără Kogálniceanu, Negri, Alexandri, Panu, Lascăr Catargi, etc.

Alfred şi Octav erau cei doi fii ai lui Ballif. Alfred, cam de o vîrstă cu mine, deveni amicul meu iubit. N'am avut pe lumea această afecţiune mai vie decît aceea, care în copilărie am simţit-o pentru Alfred Ballif.

Tatăl lor aprópe nu se mai ocupa de pension, lăsîndu-l pe mîinile lui grand-maman şi ale soţiei sale. Era de altmîntreli om cult, priceput în comerciu.

Preste puţin timp dela intrarea mea în pension, Ballif se învoi cu mama mea şi luă dela ea în arendă moşia Oşlobeni, ce o avé şi tata arendată dela mănăstirea Némţului cu condiţiune, ca în preţul arendei să între şi continuarea educaţiunii mele în sinul familiei lui la Oşlobeni.

Acum începe pentru mine o perioadă de viaţă din cele mai neuitate.

V. A. Urechii.

într'un mod instructiv le-a arătat cum au să le întrebuiţeze. A arătat avantajile ce le au economii dela asemenea unelte, spunîndu-le că e timpul suprem de a abandona sistemul vechiu. Trecînd la cultivarea pământului după comasare arată ce fel de plante, cînd şi după care soi au să fie sémăenate.

Secretarul Reuniunii, dl Victor Tordăşianu, a vorbit despre înfiinţarea tovărăşilor agricole, cât de uşor se pot ajuta reciproc ómenii, la lucrarea pământului prin asemenea tovărăşii. Arată ce treburi mari şi bune fac tovărăşii de prin comunele Sebeş, Apold, Roşia-săsească, cum acestea 'şi-au procurat tot felul de unelte economice. Rógă pe fraţii economi, ca în interesul şi spre binele lor să înfiinţeze şi ei o asemenea tovărăşie.

Că aceste două prelegeri au străbătut adânc inima Delorenilor, se vede de acolo, că imediat s'au hotărât să înfiinţeze tovărăşia, înscriindu-se ca membri toţi frunţaşii satului. După înscriere s'a ales comitetul, care a hotărât procurarea deocamdată a maşinilor de sémănat.

O altă prelegere a mai ţinut dl D. Comşa despre cultivarea viţei de vie, arătînd cum e a se sădi şi îngriji, precum şi defectele ce sunt, cînd se sădeste viţa de vie după sistemul moştenit.

Erau órele 5, cînd dl D. Comşa a încheiat întrunirea agricolă între nesfîrşitele urări de „să trăească” ale celor de faţă, la adresa prelegătorilor.

După şedinţă ne aşezarăm împreună cu frunţaşii comunei la masa bogată aranjată în scóla. Mîncările erau gustoase şi bine pregătite. Onóre d-nei preotese de acolo Maria Dura. Toaste încă n'au lipsit. Primul toast l'a ţinut preşedintele Reuniunii pentru tinérul capelan Nicolau Dura, apoi dl Nicolae Cărpinişan (Rehău) pentru comitetul Reuniunii române de agricultură, singurii cărturari cari se îngrijesc mai mult de sórtea şi prosperarea bietului ţeran.

O frumoasă vorbire a ţinut dl Victor Tordăşianu, despre legătura, ce trebuie să existe între inteligenţă şi opincă, aducînd de pildă pe fiul pescarului, care a ajuns episcop şi a decorat salonul cu un rociu, cu scop de a nu-şi uita nici cînd despre a lui obêrşie.

Dl Liviu Albini a vorbit pentru femeia română şi în special închină pentru d-na preotésă Dura.

Din public.*)

Mulţumită publică.

Onorabili acţionari ai institutului de credit şi de economii „*Albina*” au binevoit a vota la propunerea onorab. direcţiei pentru „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiiului” din cuota de binefacere un ajutor de 200 coroane. Aducem şi pe această cale sincerele mulţumite ale Reuniunii pentru repetitul sprigin.

Sibiu, 6 Iulie n., 1900.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu”.

D. Comşa,
preşedinte.

V. Tordăşianu,
secretar

Dare de sémă şi mulţumită publică.

În urma apelului ai mai incurs în folosul bisericii noastre ortodoxe din *Petroşeni*, următoarele oferte benevole: „*Corvianiana*” din Hunedóra 40 cor. „*Haţiegana*” din Haţeg 40 cor. „*Crişana*” din Brad 10 cor. „*Arieşana*” din Turda 10 cor. Alexandru Dogariu, par. în Herman 12 cor. Nicolae Baegan par. în Bucium-Işbita 6 cor. Nicolae Opriş paroch. în Şura mare 13 cor. Eustatie Cibă paroch în Daia 8 coróne Sergiu Medean protopop în S. Sebeş 58 cor. 62 fil. Rom. Gomboş inv. în Vidra de sus 21 cor. 12 fil. Dom. Raţiu, contabil la Albina în Sibiu 11 cor. Teodor Pulca, par. în Criş 3 cor. 76 fil. Nicolae Babeş par. în Ruja 2 cor. 18 fil. Nicolae Prigónă par. în Muntele rece 98 fil.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această redacţia nu primeşte răspunderea.

Nicolae Voinica econ. în Livezeni 2 cor. Dómna N. N. din Petroşeni 2 cor. Figuli Anton comerc. în Petroşeni 2 cor. Figuli Carolina 1 cor. Figuli Irina 1 cor.

Pentru aceste binefaceri, comitetul nostru parochial aduce şi pe această cale profunda sa mulţumită şi recunoscînţă.

Petroşeni, la 22 Maiu 1900.

Avram Stanca
paroch

VARIETĂŢI

Ţigara ca peţitor. În Olanda există originalul obicei, că ómeni tineri se folosesc de ţigări, pentru mijlocirea ofertelor de căsătorie. Şi anume în chipul următor: Dacă un tinér este îndrăgostit cu cutare fată, se duce şi bătînd la uşa casei în care şade adorata lui — cere puţin foc, ca să-şi aprindă ţigara, Acest lucru — săvêrşit pentru prima óră — îi face numai atenţi pe părinţii fetei. Dacă tinérul vine însă şi pentru a doua óră, sub pretextul de a cere foc pentru ţigară, părinţii ştiu îndată, că e intenţiuni are această şi se înţeleg între sine asupra răspunsului categoric ce-l vor da tinérului cînd va veni pentru a treia óră. Acesta a treia vizită urmăză de regulă curînd după a doua. Cînd tinérul se arată pentru a treia óră — sub acelaşi pretext — şi nu este bine văzut, i-se aruncă focul jos şi i-se închide uşa înaintea nasului. Dacă peţirea însă e binevenită, i-se dă foc în chip cuviincios şi el îşi aprinde ţigara şi intră de astă-dată în casă, unde îl primeşte familia. Tinérul numeşte apoi părinţilor — pro forma — pe aceea dintre fete, care este aleasă inimei sale, şi odată limpezit acest punct, îi ese fata înainte şi îşi dau mîinile. După ce a isprăvit cu fumarea ţigărei aprinse la uşe, ţigara următoare i-o oferă şi i-o aprinde mirésa lui.

Cocostîrcul şi leul. — Într'un număr mai recent al revistei maghiare *Natura* din Budapesta se vorbeşte despre următorul cas interesant:

Într'o menagerie din provincie cincilei tineri erau supuşi dresurei. În menagerie se afla şi un cocostîrc cu care voiau să facă încercări, să vadă cum ştie să se apere în contra leilor. Cocostîrcul a fost închis într'o colivie mare, unde de obicei se dresa leii. După cât-va timp cocostîrcul se simţi ca acasă, preumblându-se majestos în sus şi în jos. Într'aceste unuia dintre leii mai tineri i s'a dat drumul în colivie. La primul moment leul, la vederea cocostîrcului, tresare, dar îndată se reculege şi tirîndu-se se apropie de pradă. Cocostîrcul de asemenea a tresărit cînd a văzut pe leu, s'a umflat în pene odată bine şi a început să bată din plisc. Leul, auzind acel sunet curios, a stat pe loc un moment, apoi se apropie iarăşi de cocostîrc. După ce văzu cocostîrcul, că bătaia din plisc nu-i folosese nimic, îşi desfăcu aripile şi cu gătul întins aştepta atacul. Cînd leul se apropiă ca la doi paşi, cocostîrcul sări în sus şi cu pliscul îi aplică una puternică în spat. Leul înfricoşat sări şi se refugie într'un colţ al coliviei, de unde smerit privea pe adversar. Cocostîrcul iar îşi începu preumblările sale majestose. Acum fu lăsat în colivie al doilea leu. Acesta voia să atace pe cocostîrc de la spate, dar nu i-a succes, de óre-ce cocostîrcul avea mereu în ochi pe un leu, care de asemenea îşi căpătă partea sa de spinare. Leul al doilea încă a fost invins. A urmat al treilea, al patrulea şi în fine al cincilea leu, care şi-a încercat norocul de două óri, dar tot-dea-una a fost bătut. Acestă încercare s'a făcut şi a doua zi, dar de astă-dată numai doi leii au îndrăsnit să-şi ia câte o lovitură pe spinare. A treia zi deja cocostîrcul în colivie era cel mai mare şi mai tare şi mai maestos se preumbla printre lei, fără să fi îndrăsnit care-va să-l mai atace. Leii acum îl urmăreau numai la depărtare respectabilă, privind la el cu multă smerenie.

Posta Redacţiunii.

Correspondentului, *Bundorf*. Nefind cu destulă îngrijire tractate cestiunile — de mare importanţă altcum — din articolul, ce ne-ai trimis, nu-l putem publica.

Haină — mătase

Foulard fl. 8.40

și mai sus! — 14 metri; — trimisă franco și vămuită! Mustre cu întorcerea postei; tot astfel și din „Mătase-Henneberg”, neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 pr. metru.

G. Henneberg, fabricant de mătase (lif. de curte c. ș. r.), Zürich. [11] 6—12

Nr. 4180 Ep.

[62] 3—3

Publicațiune oficială.

Pentru trebuințele Seminarului arhidiececesan în anul scolar 1900-1901 în ce privește încălzitul se recere liferarea de una sută (100) stângini de lemne, pentru a căror liferare se publică concurs până inclusive în 15/28 Iunie a. e.

Lemnele se fie de fag, neplutite, posibil din fața sôrelui.

Ofertele au să fie înaintate în termenul indicat la consistoriul arhidiececesan și oferenții se aducă în seminaru un stângin de lemne pentru probă.

Sibiu, din ședința consistoriului arhidiececesan ca senat episcopesc, ținută la 20 Maiu, 1900.

Ioan Metianu m. p.
archiepiscop

Onóre aceluia, cui se cuvine!

Domnului Franz Wilhelm, farmacist, Neunkirchen lângă Viena i-se scrie cu datul 11 August 1897 din Altona:

Sum deja de 70 de ani și am suferit de 10 ani de reumatism precum și de hemoroide și nu puteam afla nici un remediu. Numai tea D-V. Wilhelm pentru curățitul sângelui antiarthritică anti-reumatică m'a curat în 3 săptămâni total de durerile mele. Vă exprim D-Vôstră și contesei, despre a cărei scrisore am cetit în jurnale, cea mai sinceră mulțumită.

Cu totă stima [6] 6-7

Christ. Ackermann, rentier,
Altona lângă Hamburg, Reichenstrasse 6.

De vëndare în toate farmaciile.

Deposit principal: la farmacistul I. G. Motnar, Sibiu.

Din Tipografia și librăria arhidiececesană, Sibiu, se pot procura:

Pribeag

de

Ioan Iosif Sceopul.

Prețul broș. 1 cor. 50 fl.

De pe la noi,

nuvelete de

D. V. Păcățianu

1889—1891.

Prețul broșat 2 corone

Din tainele vieții,

novele și schițe

de

Margareta Moldovan.

Broș. à 2 cor.

Din vremuri apuse,

de

Judita Secula născută Truța.

Broș. à 1 cor.

In Tipografia și Librăria arhidiececesană Sibiu, se află de vëndare:

Academia română

Discursuri de recepțiune

XXI.

Archiepiscopul și metropolitul

Andreiu baron de Șaguna

Discurs rostit la 13/26 Martie

1900 în ședință solemnă

sub președința

M. S. Regelui

de

Nicolae Popea

episcopul Caransebeșului

cu Răspuns de

Dimitrie A. Sturdza

secretar general al Academiei Române

Prețul broș. inclusive porto postal

60 bani.

In Tipografia și librăria arhidiececesană Sibiu, se află de vëndare:

Cuvântări bisericesci

de

Dr. Theol. George Popoviciu

protopresbiter ort. român în Lugos

broș. à 3 cor., sau lei 3.50.

Religiune și știință,

disertațiune

de același autor

broș. 50 fl.;

și

Cuvântări bisericesci

de

Massillon, episcop de Clermont și membru al acad. franc.

traduse prin

Ioan Genț

paroch gr. cath. în Haieu,

Tom. I broș. 5 cor. sau lei 6.50

Din Tipografia și librăria arhidiececesană, Sibiu, se poate procura

Teoria Dramei

cu un tractat introductiv

despre frumos și artă,

de

Dr. Iosif Blaga,

profesor.

Prețul broș. 3 cor. 60 fl.

A apărut și se află de vëndare la Tipografia și Librăria Arhidiececesană:

Predici ocazionale și funebre

de

Dr. Em. Elefterescu

Tomul II.:

Prețul 3 corone 50 bani.

Din Tipografia și librăria arhidiececesană, Sibiu, se poate procura

Din vremuri apuse,

de

Judita Secula n. Truța.

Broș. à 50 cr.

Op. premiat de Academia Română.

Semințe

din

Agrul lui Christos.

Cuvântări bisericesci

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhierescă.

Tom. I.: cuvântări la toate Duminicile de preste an.

„ II.: „ „ „ prasnicele și sărbătorile, precum și la casuale bisericesci.

„ III.: cuvântări la înmormântări, parastase etc.,

Prețul fiecărui tom 3 corone și porto postal.

Se află de vëndare la autorul și la

Tipografia și librăria Arhidiececesană Sibiu.

Saisonul de primăvară și de vară

1900.

Stofe de Brünn veritabile

Una bucată de metri 3.10 lungă, pentru un rând complet de haine de bărbat (Roc, pantaloni, vestă,) costă numai

fl. 2.75, 3.70, 4.80 de lână veritabilă de oae fl. 6. — și 6.90 de lână mai bună veritabilă de oae
fl. 7.75 din lână fină veritabilă de oae
fl. 8.65 din lână foarte fină veritabilă de oae
fl. 10.— din cea mai fină lână veritabilă de oae.

Una bucată stofă pentru un rând de haine-salon fl. 10.— deasemenea espedează cu prețurile de fabrică stoffe pentru paradisiu, lodeu pentru turiști cele mai fine kangarne etc. etc. depositul real și recunoscut în destul ca solid:

Siegel-Imhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. Liferarea conform mustrei se garantează. [56] 9—40

Avantajele mușterilor privați, de a comanda stoffele direct dela firma de mai sus, dela fabrică, sunt foarte însemnate.

Farmacia lui F. I. R. Hotter la sf. Iosif, Wien, XII/2 Schönbrunnerstrasse 182.

Absorbinalul lui Hotter.

$\frac{1}{2}$ Flacon fl. 6. —, $\frac{1}{2}$ Flacon fl. 3.50. delătură toate umflăturile și depunerile de grăsimi fără să vatăme părului. Intărește nervii atacați și slăbiți, delătură și distruge toate nodurile în mușchi, și servește și ca scut în contra aprinderilor; cu deosebire e probat la umflăturile produse din cauza fearelor, apoi în contra aricături umflărei copitei, genunchilor umflați, mai departe în contra umflăturilor (noduri) de vine, în contra umflăturei picioarelor la glesne și la încheietura degetelor cu un cuvânt în contra tuturor umflăturilor ori unde s'ar ivi.

Praful nutritor alui Hotter, pentru cai și vite cornute

1 Pachet cu 80 cr.

Un adaus escelent la nutremânt, pentru a ținea vitele sănătoase și cu putere este de a se folosi la toate suferințele de rărunchi de ficat și de nervi.

Alifia lui Hotter pentru delăturarea crescăturilor de oase.

$\frac{1}{2}$ Cutie cu fl. 2. $\frac{1}{2}$ Cutie cu fl. 1.20. delătură crescăturile de oase și depunerile osoase chiar și după 4—6 săptămâni. (boală învechită).

HOTTER'S

Preparate pentru veterinari, cele mai bune ale timpului mai nou, cari după atestate numărăse nu au fost ajunse de alte mijloace de natura aceasta.

Să se ceară numai preparate de ale lui Hotter și să nu se primescă altele. Deposit în farmacii și Droguerii.

Deposit principal la Dr. Emil Budai farmacia orașului Budapesta (Stadthausplatz) și la Iosif v. Török Budapesta VI Kiraly utza 12.

Fluidul lui Hotter „Training“

1 Sticlă cu fl. 1.20.

Conservează nervii și mușchii până la bătrânețe înaintată totdeauna puternici și vioi, pune în stare pe animal să presteze cele mai mari strapații și fugi, să înțelege după frecare cu fluidul „Training“.

Să mai folosește cu succes uimitor la toate urmările cari obvin din opintiri prea mari, ologie, reumatism, și înțepenire.

Praful de porci a lui Hotter.

Nr. I și II

1 kg. . . . fl. 1.20.

Cel mai buu mijloc pentru a produce pofta de mâncare și cu acesta prosperarea porcilor, foarte acomodat în contra orbalțului (brâncă); Nr. II este de a să întrebuința la urdinare.

Mijloc în contra Colicei alui Hotter.

1 Sticlă fl. 1.50.

Contra la tot felul de colică și contra opririi udului la cai precum și contra umflăturilor la vite cornute. [54] 12—104